

Andrzej Guzek

„Archives of Psychiatry and Psychotherapy” — pierwszy polski kwartalnik psychiatryczny w języku angielskim

W grudniu 1999 r. ukazał się pierwszy numer kwartalnika „Archives of Psychiatry and Psychotherapy”. Pismo to, pod redakcją prof. dr med. Jerzego Aleksandrowicza, wydawane jest przez Polskie Towarzystwo Psychiatryczne. W skład komitetu redakcyjnego i komitetu naukowego pisma, oprócz znanych przedstawicieli starszego pokolenia polskich psychiatrów, np. prof. St. Dąbrowskiego, prof. S. Ledera, wchodzi szereg równie znanych osób reprezentujących „średnie” i „młodsze” pokolenie psychiatrów. Interesujący jest także skład zagranicznych członków komitetu naukowego pisma, obejmujący takie autorytety jak J. Angst, R. Battegay, N. Sartorius czy J. Mezzich, zajmujących poważne pozycje w Światowym Towarzystwie Psychiatrycznym. Reprezentowane są także osoby będące przedstawicielami wielu różnych kierunków w psychiatrii, a także, jak np. Maria Ammon, szkół psychiatrycznych o kontrowersyjnym niegdyś charakterze, uznanych i akceptowanych obecnie przez międzynarodową społeczność psychiatryczną z uwagi na swoje niekwestionowane osiągnięcia w zakresie terapii.

Celem pisma jest przedstawianie oraz integracja wyników badań, prowadzonych przez psychiatrów reprezentujących wszystkie rodzaje podejścia do psychiatrii, poczynając od biologicznego, a skończywszy na psychoterapeutycznym czy psychoanalitycznym. Tego rodzaju integracja, a właściwie — reintegracja różnych kierunków w podzielonej obecnie pod względem teoretycznym psychiatrii, jest — jak się zdaje — celem bardzo istotnym, a także zbieżnym z założeniami przyjętymi przez Światowe Towarzystwo Psychiatryczne. Wydawcy kwartalnika zakładają też, że publikowane w języku angielskim pismo przyczyni się nie tylko do powiększenia liczby czytelników prac polskich za granicą i zachęcania polskich autorów do publikowania prac o formie i standardzie zgodnym z normami międzynarodowymi, ale skłoni również autorów zagranicznych do ubiegania się o zamieszczanie w nim swoich prac, co będzie kolejnym krokiem do intensyfikacji kontaktów między psychiatrią polską i zagraniczną.

W pierwszym numerze pisma wymianę doświadczeń i współpracę międzynarodową reprezentuje krótki artykuł o zaburzeniach snu, napisany przez pra-

cowników uniwersytetu w Atenach, i praca pochodząca z Kliniki Psychiatrii Akademii Medycznej w Lublinie, oceniająca postawy młodzieży polskich i brytyjskich szkół średnich wobec chorych psychicznie oraz przyczyn powstawania zaburzeń psychicznych.

Pozostałe prace, zgodnie z założeniami redakcji, reprezentują cały przekrój kierunków badań istniejących we współczesnej psychiatrii polskiej, od neurobiologicznych (*Niska aktywność b-hydroksylazy dopaminy w osoczu pacjentów z zaburzeniem lękowym, Przypadek rodzinnej leukodystrofii metachromatycznej jako przyczyna zaburzeń psychotycznych u młodych osób dorosłych, Obraz psychopatologiczny we wstępnych stadiach zespołów otepiennych*) aż po psychoterapeutyczne (*Znaczenie skojarzeniowe słów niosących agresywny ładunek emocjonalny w grupie osób chorych na schizofrenię i kontrolnej grupie osób zdrowych psychicznie, «Nonkonformistyczne» zachowanie dorastającej młodzieży w kontekście systemu rodzinnego*). Nie brak też artykułu o charakterze psychoanalitycznym, dotyczącego doświadczeń z grupowej psychoterapii pacjentów ze schizofrenią.

Pismo otwiera, programowy w swej wymowie, artykuł doc. dr med. J. Wciórki i jego współpracowników z Instytutu Psychiatrii i Neurologii w Warszawie, dotyczący porównania kryteriów diagnostycznych dla zespołów schizofrenicznych w ujęciu amerykańskiego (DSM-IV) i europejskiego (ICD-10) systemów diagnostyki i klasyfikacji zaburzeń psychicznych, podkreślający wyraźną tendencję do integracji, jaką można obserwować w tych dwóch, początkowo różniących się między sobą, powstałych w różnych kręgach społeczno-kulturowych systemach diagnostycznych. Prezentowane w piśmie prace są w większości zwarte i poprawne pod względem metodologicznym.

Do uzyskania założonego przez autorów „całościowego” lub „przekrojowego” przedstawienia kierunków w polskiej psychiatrii wydaje się jednak brakować artykułów reprezentujących działające na terenie Polski kierunki psychologii głębi czy psychoterapii o charakterze filozoficznym. Psychoanalityczny w swym charakterze artykuł dr S. Murawca, opiera się głównie na koncepcjach szkół psychologii głębi zorientowanych biologicznie (M. Klein, W.R. Bion, H. Searles).

Należy założyć, że w następnych numerach kwartalnika obecna, być może przypadkowa, dysproporcja między artykułami na temat psychoterapii, opartymi na teorii szkoły Freuda czy przedstawicieli neopsychoanalizy, zostanie wyrównana przez zamieszczenie prac reprezentujących także i inne kierunki psychologii głębi lub najnowsze współczesne szkoły psychoterapii. W przyszłości warto byłoby też zapewnić w piśmie możliwość publikowania prac wykraczających poza ramy ortodoksyjnej psychiatrii czy psychoterapii, a także prac dotyczących integracji psychiatrii z innymi, zwłaszcza humanistycznymi dyscyplinami naukowymi. Trudno oczywiście wymagać, by wszystkie te oczekiwania zostały spełnione już przez pierwszy numer pojawiającego się na rynku pisma. Z tym większą ciekawością należy więc czekać na jego numery kolejne.